

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-549/09)

(2010/C 80/18)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie wykonując decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków⁽¹⁾ poprzez odzyskanie od beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem w art. 2 i 3 rzeczony decyzji i nie informując Komisji o środkach podjętych w celu zastosowania się do niej, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE i art. 4 i 5 wspomnianej decyzji;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej, że nie podjęła jeszcze niezbędnych środków w celu „niezwłocznego” odzyskania od beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

Francja powinna bowiem poinformować Komisję, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji, o środkach podjętych w celu zastosowania się do niej. Tymczasem od dnia otrzymania przez władze francuskie rzeczony decyzji minęło ponad pięć lat i nie dokonano żadnego zwrotu przyznanej pomocy.

Skarżąca przypomina ponadto, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem jedynym powodem, jaki może zostać podniesiony przez państwo członkowskie w przypadku skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wniesionej przez Komisję na podstawie art. 108 ust. 2

TFUE, jest bezwzględna niemożność wykonania decyzji. Tymczasem władze francuskie nigdy nie powoływały się na wyjątkowe i niedające się przewidzieć trudności czyniące niemożliwym wykonanie decyzji. Wskazały one jedynie, że zamierzały podjąć stosowne środki służące odzyskaniu pomocy razem ze środkami w ramach innej sprawy dotyczącej odzyskania pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2005/239/WE z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków (Dz.U. 2005, L 74, s. 49).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 14 października 2009 r. w sprawie T-140/08 Ferrero SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Tirol Milch reg.Gen.mBH Innsbruck, wniesione w dniu 24 grudnia 2009 r. przez Ferrero SpA

(Sprawa C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Ferrero SpA (przedstawiciel: F. Jacobacci, avvocato, C. Gielen i H.M.H. Speyart, advocaten)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Tirol Milch reg.Gen.mBH Innsbruck

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— uwzględnienie wniesionego przez Ferrero żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji lub ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— obciążenie OHIM własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Ferrero zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

- Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich („SPI”) naruszył system ustanowiony przez art. 8 rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ poprzez przeprowadzenie pojedynczej oceny faktycznej podobieństwa zarówno w odniesieniu do art. 8 ust. 1 lit. b), jak i art. 8 ust. 5, chociaż te dwa przepisy przewidują całkowicie odmienne zestawy kryteriów;
- SPI naruszył prawo, stwierdzając, że nie musi brać pod uwagę renomy wcześniejszych znaków towarowych dla celów ustalenia, iż nie zostały spełnione przesłanki stosowania art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5;
- SPI naruszył prawo lub przeinaczył przedstawione mu okoliczności faktyczne, stosując błędne, bezzasadne i nieuzasadnione reguły dowodowe przy dokonywaniu oceny podobieństwa;
- SPI naruszył prawo, nie uwzględniając właściwie okoliczności, że wcześniejsze znaki towarowe obejmują słowne znaki towarowe oraz że zakwestionowany znak towarowy jest opisowy; oraz
- SPI naruszył prawo, nie uwzględniając właściwie istnienia rodziny znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 31 grudnia 2009 r. — Andreas Michael Seeger przeciwko Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Sprawa C-554/09)

(2010/C 80/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andreas Michael Seeger

Strona pozwana: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „materiały” wymienione w art. 13 lit. d) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r.⁽¹⁾ może być interpretowane w ten sposób, że może ono obejmować również opakowania, takie jak puste butelki po napojach (butelki zwrotne), przewożone przez osobę zajmującą się handlem winem i napojami, która prowadzi sklep, raz w tygodniu dokonuje dostaw dla klientów i zabiera przy tym od nich butelki zwrotne w celu dostarczenia ich do hurtownika?

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-6/10)

(2010/C 80/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i L. de Schieter de Lophem, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;